

AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență
privind majorarea capitalului social al băncilor
cu capital majoritar privat**

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență privind majorarea capitalului social al băncilor cu capital majoritar privat, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.178 din 14.10.1999,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații:

1. Proiectul ordonanței de urgență vizează, potrivit Notei de fundamentare, eliminarea tratamentului discriminatoriu dintre băncile cu capital de stat și cele cu capital majoritar privat cu privire la posibilitatea majorării capitalului social cu rezervele rezultate din influențe de curs valutar, potrivit Ordonanței Guvernului nr.48/1998 cu modificările ulterioare, măsură care a fost instituită numai în favoarea primei categorii de bănci (cu capital majoritar de stat).

Extinderea acestei facilități deși pare a fi justificată de necesitatea uniformizării normelor aplicabile aceleiași categorii de agenți economici (bănci comerciale), generează totuși anumite consecințe economice legate de rațiunea și finalitatea măsurilor propuse în cazul celor două tipuri de bănci (există, totuși o diferență specifică dată de structura capitalului social și de necesitatea privatizării participației statale).

Astfel, dacă în cazul băncilor cu capital de stat la care structura acționariatului este, de regulă, Fondul Proprietății de Stat - 70% și cele cinci S.I.F.uri -30%, rațiunea majorării capitalului social cu rezervele rezultate influențele de curs valutar era dată de îmbunătățirea indicatorilor de prudență bancară în perspectiva privatizării potrivit

Legii nr.83/1997, în cazul societăților bancare cu capital majoritar privat, consecința majorării capitalului ar echivala cu acordarea unei scutiri mascate de la plata impozitelor care ar fi fost datorate de societatea bancară în ipoteza în care s-ar fi procedat la majorarea capitalului social potrivit procedurilor normale, în sensul considerării acestor rezerve ca venit și impozitarea acestuia potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. nr.70/1994 privind impozitul pe profit.

Precizăm că, sub aspectul finalității economice, în cazul băncilor cu capital majoritar de stat, de beneficiul facilității respective ar profita în primul rând bugetul de stat deoarece prețul vânzării acțiunilor s-ar vărsa, potrivit, art.9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.88/1997 tot la bugetul de stat, ipoteză în care este vorba doar de evitarea unei operațiuni artificiale privind aceeași categorie de venit bugetar, pe când în cazul băncilor cu capital privat, de beneficiul facilității respective ar profita, în ultimă instanță, numai actualii acționari cărora le va crește numărul acțiunilor fără plata impozitului către stat (impozit pe profit). Mai concret, apreciem că majorarea capitalului socială în acest ultim caz echivalează cu creșterea numărului acțiunilor pentru fiecare acționar, creștere care generează în favoarea acestora venituri ce conțin în structura lor surse neimpozitate.

În acest context, este de reflectat dacă măsura propusă nu poate fi privită și ca un privilegiu în favoarea acționarilor de la băncile cu capital privat.

2. În raport cu procedura de legiferare aleasă de Guvern, respectiv cea prevăzută de art.114 alin.(4) din Constituție, apreciem că este necesar ca în Nota de fundamentare să se precizeze explicit în ce constă urgența și situația excepțională care să motiveze această cale, în sensul principiilor statuate prin Decizia nr.65/1995 a Curții Constituționale potrivit cărora ordonanța de urgență se legitimează pe necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public.

PRESEDINTE

Valer DORNEANU

București

Nr. 1111/18.10.1999